

TRI ÂN MÓN QUÀ SỰ SỐNG

Một buổi chiều trong tháng 12 năm 1991, thân phụ tôi điện thoại báo tin cho tôi biết: "Mẹ các con cần thay tim". Giọng Ba tôi nghe lạc quan tin tưởng, như thể vấn đề ghép tim cũng bình thường như ghép bất cứ cơ phận nào khác! Nhưng phản ứng của chúng tôi - những đứa con gái của Ba Mẹ - thì khác. Mặc dầu biết Mẹ yếu tim, một tim, nhưng khi nghe Mẹ phải thay quả tim khác, tự nhiên chúng tôi cảm thấy bồn chồn lo lắng. Do đó, ngay ngày hôm sau, cả ba chị em đều có mặt tại Tổng Bệnh Viện của thành phố Boston, thủ phủ bang Massachusetts, để gặp vị bác sĩ chuyên chữa trị cho Mẹ chúng tôi.

Đó là bác sĩ Marc Semigran, một chuyên viên ghép tim. Sau khi duyệt qua hồ sơ bệnh, ông nói với Mẹ tôi:

- Khi dùng thuốc để chữa trị, bà có 60% cơ may sống thêm 6 tháng. Nếu bà thay tim khác, bà sẽ may mắn sống lâu hơn. Tuy nhiên, trong trường hợp của bà, việc ghép tim gặp nhiều nguy hiểm bởi lẽ bà đã cao tuổi.

Mẹ tôi mỉm cười nói ngay:

- Tháng Giêng năm tới tôi chẵn 60 đó bác sĩ ạ!

Bác sĩ nói tiếp:

- Những người trên 60 tuổi thường gặp khó khăn khi được ghép tim. Tim là cơ phận vừa tế nhị vừa quan trọng. Để việc ghép tim mới thành công, các cơ phận khác của người bệnh phải thật khoẻ mạnh. Cứ sự thường, cơ thể không dễ dàng chấp nhận quả tim mới, vì đó là quả tim gây xáo trộn trong giai đoạn đầu cho những cơ phận khác.

Từ sau buổi gặp gỡ với vị bác sĩ chuyên viên ghép tim, tất cả gia đình chúng tôi cùng nhau thương yêu đoàn kết và sẵn sàng đối đầu với bất cứ rủi may nào trong cuộc đời Mẹ cũng như gia đình chúng tôi.

Một thời gian sau, chúng tôi nhận tin từ nhà thương cho biết Mẹ tôi được chấp nhận vào danh sách những người được ghép tim. Bác sĩ nói với Ba tôi:

- Sỡ dĩ các bác sĩ quyết định cho bà được ghép tim, mặc dầu tuổi đã cao, đó là nhờ sự hỗ trợ tinh thần rất lớn của toàn gia đình ông.

Và ngày mong chờ đã đến. Lúc 8 giờ tối thứ hai trong tháng 5 năm 1992, nhà thương điện thoại báo tin có một quả tim sẵn sàng để ghép. Mẹ tôi phải tới ngay chuẩn bị cuộc ghép tim.

Trước khi lên đường, Ba điện thoại báo cho chúng tôi biết. Tất cả chúng tôi cũng chuẩn bị đến ngay nhà thương.

Những cuộc ghép tim thường diễn ra ban đêm, vì các phòng mổ rảnh rang. Cuộc mổ bắt đầu lúc 2 giờ 30 phút và kết thúc lúc 5 giờ 30 phút sáng. 2 giờ sau, Ba cho 2 chị em chúng tôi biết cuộc mổ kết thúc tốt đẹp. Bác sĩ nói với Ba tôi đó là quả tim còn khỏe của một thanh niên 21 tuổi. Nói xong, Ba tôi thêm:

- Nhưng Ba sẽ không nói gì với Mẹ các con, vì bà không muốn biết tên vị ân nhân cho bà món quà sự sống ấy!

Một hôm tình cờ đọc báo, tôi biết đó là quả tim của một sinh viên, bị trúng đạn trong cuộc chạm súng. Chàng bị hôn mê và bác sĩ tuyên bố đã chết. Cha Mẹ chàng quyết định cho các cơ phận của chàng cho những ai cần đến. Và quả tim của chàng được trao cho Mẹ tôi.

Một tuần sau cuộc mổ, Mẹ tôi có thể ngồi dậy và bắt đầu đi lại đôi chút trong phòng. Chỉ có điều lạ là Mẹ cương quyết không muốn nghe nói đến tên vị ân nhân. Khi cô y tá đề cập đến, Mẹ cắt ngang và chuyển sang đề tài khác. Cô y tá bảo tôi tìm cách giải thích cho Mẹ tôi.

Tôi liền viết cho Mẹ một bức thư, trong đó tôi thưa với Mẹ: **"Cuộc ghép tim của Mẹ quả là một phép lạ, một hồng ân của THIÊN CHÚA. Do đó, Mẹ nên dùng quả tim mới này để tỏ tình tri ân đối với các bác sĩ và đối với những người đã quyết định cho Mẹ quả tim, không phải cho riêng Mẹ nhưng là cho bất cứ người nào đó cần đến".**

Lá thư làm Mẹ tôi suy nghĩ nhiều. Mẹ bắt đầu đi nhà thờ trở lại và dần dần Mẹ cảm nghiệm rằng, quả tim mới của Mẹ thật là món quà sự sống đến từ THIÊN CHÚA. Từ ý thức sâu xa đó, Mẹ tôi cảm thấy có bốn phận bày tỏ lòng ghi ơn đối với những ai góp phần vào cuộc ghép tim và nhất là, đối với Cha Mẹ vị ân nhân quá cố. Chính họ quảng đại trao các cơ phận của con, làm món quà cứu sống người đồng loại mà không cần biết danh tánh, cũng không đòi hỏi một cử chỉ ghi ơn, trả ơn nào.

Phần tôi, khi viết những dòng này, tôi muốn bày tỏ lòng tri ân sâu xa đối với quý vị ân nhân ẩn danh, đã trao cho Mẹ chúng tôi món quà vô giá. Món quà sự sống.

Chứng từ của bà Douglas Whynott, tín hữu Kitô người Mỹ.

... "Hãy tìm điều lành chứ đừng tìm điều dữ, rồi các ngươi sẽ được sống, và như vậy Đức Chúa, THIÊN CHÚA các đạo binh sẽ ở cùng các ngươi, như lời các ngươi nói. Hãy ghét điều dữ và chuộng điều lành, nơi cửa công, hãy thiết lập công lý; biết đâu, Đức Chúa, THIÊN CHÚA các đạo binh, sẽ đủ lòng thương số còn sót của Giuse" (Sách tiên tri Amốt 5,14-15).

("Reader's Digest", August/1993, trang 141-144)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

